

Народився 25 листопада 1957 р. у м. Воркута (Росія).

Після повернення родини на Прикарпаття Богдан Тершак здобув середню освіту у Косівській школі на Івано-Франківщині. У 1979 р. із відзнакою закінчив газонафтопромисловий факультет ІФНГу, отримавши кваліфікацію гірничого інженера за спеціальністю «Буріння нафтових і газових свердловин».

Протягом 1979–1982 рр. працював інженером у ВАТ «Укрнафта», займався кріпленням свердловин на нафтогазових родовищах Полтавщини. Потім був запрошений на роботу в лабораторію кріплення свердловин УкрдіпроНДІнафти (м. Київ), де досліджував проблеми вдосконалення техніки і технології первинного та повторного цементування свердловин. У 1986 р. за результатами республіканського конкурсу став кращим молодим винахідником України.

Того ж року Богдан Андрійович був зарахований до аспірантури при кафедрі буріння нафтових і газових свердловин ІФНГу, яку закінчив, захистивши у 1989 р. кандидатську дисертацію на тему «Удосконалення техніки і технології встановлення ізоляційних мостів у глибоких свердловинах» (науковий керівник — проф. Я. С. Коццулич).

З 1990 р. займався викладацькою діяльністю в ІФДТУНГу: пройшов шлях асистента, доцента кафедри буріння нафтових і газових свердловин.

У 2006 р. він став заступником директора з будівництва свердловин науково-дослідного і проектного інституту ВАТ «Укрнафта». З 2010 р. Богдан Тершак очолює новостворене управління контролю робіт зі споруджування свердловин ПАТ «Укрнафта». Водночас продовжує свою викладацьку діяльність в ІФНТУНГу, є керівником двох аспірантів.

Наукова діяльність ученого пов'язана з розв'язанням проблем підвищення ефективності закінчування глибоких свердловин.

Тершак Богдан Андрійович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
буріння свердловин

Він висунув ідею інноваційної розробки нового покоління тампонажних матеріалів і буферних сумішей для забезпечення надійного кріплення свердловин нафтогазових родовищ України.

Б. А. Тершак — автор 77 наукових праць, зокрема 26 винаходів. Підготував монографію «Сучасна техніка і технологія установавання ізоляційних екранів у глибоких свердловинах», в якій висвітлено питання розрахунку конструкції екранів при різних видах навантаження, вибору, регулювання технологічних властивостей, активації структуроутворення в'язучих матеріалів, буферних систем, розробки технічних засобів для надійної доставки дозованих порцій технологічних рідин у заданий інтервал свердловини. В ній також міститься опис технологічних методів виконання операцій в ускладнених умовах.

Наукові розробки ученого були запровадженні на понад 300 свердловинах України, Білорусі, Росії, Казахстану, Туркменії, Таджикистану, експонувалися на виставках ВДНГ СРСР та України, де отримали дві срібні і дві бронзові медалі.

Народився 14 серпня 1931 р. у м. Санкт-Петербург (Росія) у сім'ї службовців. Після закінчення у 1951 р. Дрогобицького нафтового технікуму (спеціальність «Буріння свердловин») був направлений на роботу в контору буріння № 2 тресту «Укрбургаз», де працював помічником дизеліста. Наступного року перейшов до Стрийського укрупненого газопромислу, де був слюсарем-механіком, а згодом оператором із видобування газу.

У 1955 р. Йорма Токой вступив на геологічний факультет Львівського політехнічного інституту. Після його закінчення у 1960 р. був направлений на роботу в Шебелинське ГПУ, де обіймав посади оператора, геолога промислу, старшого геолога. З 1963 р. очолював цех науково-дослідних і виробничих робіт.

У 1966 р. він став начальником геологічного відділу об'єднання «Укрсхідгаз», а після його реорганізації у 1969 р. — головним геологом новоствореного Харківського ГПУ. Закінчивши заочну аспірантуру при інституті «ВНДІгаз» (Москва), захистив кандидатську дисертацію, присвячену створенню і удосконаленню комплексу промислово-геологічних досліджень газових родовищ Дніпровсько-Донецької западини.

У 1974 р. Й. Н. Токой почав наукову діяльність на посаді завідувача лабораторії розробки газових родовищ УкрНДІгазу. В 1980 р. став заступником директора інституту і працював на цій посаді до виходу на пенсію у 1993 р. Під його керівництвом спеціалісти УкрНДІгазу створили проекти дослідно-промислової експлуатації та промислової розробки більшості газових і газоконденсатних родовищ України.

Йорма Несторович зробив вагомий внесок у практику освоєння, дослідження свердловин та проектування розробки Шебелинського, Хрестищенського, Яблунівського й інших ГКР, обґрунтування методичних основ підрахунку запасів газу за балансовими та об'ємними моделями для складнопобудованих ГКР.

Токой Йорма Несторович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері геології
та розробки газових родовищ,
управлінець

Він був одним із авторів створення і вдосконалення комплексу промислово-геологічних досліджень та контролю за розробкою родовищ, регульованої системи розробки Шебелинського ГКР. Брав безпосередню участь у розробленні та застосуванні способу експлуатації однією свердловиною кількох продуктивних горизонтів, обґрунтуванню прискореного введення в експлуатацію газоконденсатних покладів. Під його безпосереднім керівництвом створені проекти розробки Новотроїцького та Котелевського ГКР, Тимофіївського НГКР із використанням технології сайклінг-процесу.

Й. Н. Токой — один із авторів монографії «Атлас родовищ нафти і газу України» (другий том), а також близько 100 наукових праць, семи винаходів. Він — заслужений працівник промисловості УРСР. Нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ, знаком «Відмінник газової промисловості» та іншими галузевими відзнаками.

Помер 5 лютого 1997 р. у Фінляндії.